

[Ruth Olsen]

sætningerne for realrenteforliget? Jeg mener, at realrenteforliget byggede på den forudsætning, at der kom mere byggeri, og jeg tror ikke, det skulle bruges som argument for nedsættelse af kvoterne.

Denne kvotanedskæring protesterer vi derfor selvfølgelig kraftigt imod fra SF. Vi mener heller ikke, at det har været byggeberedvilligheden i de sociale boligselskaber, der har manglet, og derfor vil jeg gerne spørge ministeren, hvor mange ansøgninger om boligheder der har måttet afvises i 1984, fordi kvoten på de 9.000 allerede er alt for lav.

Så har man som kompensation sat kvoten for ungdomsboliger op fra 2.000 til 2.500, men da man samtidig forringer støtten til ungdomsbyggeriet ved at sætte statslånet ned fra 25 til 20 pct., har man sikret sig, at de fleste unge slet ikke har råd til at bo i dem. I forvejen ser vi jo, hvordan de unge nu flytter fra kollegierne, fordi de ikke kan klare den allerede nu alt for høje husleje på grund af de gennemførte forringelser.

Forslaget opererer i øvrigt med en kvota for lette kollektivboliger til ældre helt frem til 1989. Det forstår jeg ikke, for var det ikke meningen, at der skulle laves en helt speciel ældreboligpolitik?

Så er der den meget omtalte byggeskade-fond, og den er en ren narresut. Man forringer den allerede gældende ordning og indfører en ny fra 1. januar 1986, som udelukkende skal finansieres ved en afgift på alt kommende støttet byggeri, og så tror man i øvrigt, at fordi man lægger kvalitetskontrollen og et specielt 5 års eftersyn i denne fond i stedet for som hidtil i kommunerne, vil der ske en reel ændring, men jeg kan ikke rigtig se, hvor stor den ændring bliver, for en del af problemet har vel været, at byggefirmaerne er krakket, inden det har været muligt at drage dem økonomisk til ansvar for det byggesjusk, de har lavet.

Den nye byggeskade-fond kan vi konstatere er en ren og skær spareforanstaltning, og den vil gøre fremtidigt socialt boligbyggeri ringere, fordi selskaberne skal holde sig inden for et rammebeløb, der nu i øvrigt nedsættes yderligere; det vil gøre kvaliteten endnu ringere og dermed skabe flere byggeskader, og sådan vil der startes en ond cirkel.

Man siger, det skal være en fond, der bygger på forsikringsprincippet, men så undrer det mig, at det er lejerne, der skal være for-

sikringstagere og bære risikoen og ikke f.eks. byggebranchen. Hvorfor er det ikke byggebranchens parter, der kollektivt skal forsikre sig og bære ansvaret for deres egne produktfejl? Ligesom med andre slags varer må der da være en rimelig garantiperiode. Der er f.eks. 1 år på en vaskemaskine, der kan holde i 7 år, og så må det vel være mindst 15 år på et byggeri, der skal holde i i hvert fald 100 år.

Lejerne har jo været stillet helt urimeligt hidtil, ja, været helt retsløse i spillet om, hvor ansvaret skulle placeres, og vi kan selvfølgelig kun være tilfredse med, at man prøver at lave nogle rimeligere og mere præcise regler. Vi synes også, det er i orden, at man harmoniserer ansvarsperioden for byggeriets parter, men at sætte den helt ned til 5 år er helt uacceptabelt.

Hvis det er byggeparterne, der skal forsikre sig, kan man imidlertid sige, at udgiften formodentlig alligevel vil blive væltet over på lejerne ved at blive lagt oven i byggeomkostningerne, og det var også netop derfor, SF pegede på kreditforeningernes interesse i at sikre deres pant med midler fra reservefonden. Vi mener også, at der var flertal for her i tinget, at det må være en af de veje, vi kan pege på i forbindelse med alle disse byggeskadesager.

Med forslaget i dets helhed har boligministeren forsøgt sig som tryllekunstner. Det påstås nemlig i forslaget, at alt i alt skulle det betyde, at alle tre involverede finansieringskilder, både staten, kommunerne og lejerne, sparer penge. Hvis det er rigtigt, var det ret interessant at finde ud af, hvor sorteper nu er havnet. F.eks. foreslås kommunernes andel af grundkapitaltilskuddet sat op, så det udgør mindst en tredjedel af grundudgifterne, og så forventer boligministeren, at grundpriserne hokusfokus pludselig bliver meget lavere, sådan at det alligevel ikke giver merudgifter for kommunerne, eller måske bliver byggemodningen pludselig meget billigere, hvad ved jeg, og så skulle det komme lejerne til gode i sidste ende.

Tror ministeren selv på den? Nu jobber pensionskasserne jo priserne på de store, gode byggegrunde op, som vi så det med Nordisk Kabel og Traads grund på Frederiksberg, men det kan være, meningen er, som hr. Kaj Poulsen nævnte det, at smide det so-